

Alt oprejst månen står

Tekst: A. Oehlenschläger, 1805

Melodi: C.E.F. Weyse, 1837

1.

Alt opreist Månen står  
Bag sorte Skove,  
Og Nattergalen slår  
For Gud at love.  
Dens Toner smelte blødt  
Og tone længe,  
Og Bækken griber sødt  
I sine Streng.

2.

Midt i den friske Skov  
En Blomst kun visner,  
Snart er den Dødens Rov,  
Dens Hjerte isner;  
Men lad kun Blomsten dø!  
En bedre springer  
Snart af det faldne Frø,  
På Ætervinger.

3.

O Nat! snart vil måske  
Din hulde Måne  
Mit blege Ansigt se  
I Døden blåne,  
Lad den da smile smuk  
På mig i Nøden,  
Og mød mit sidste Suk  
Med Morgenrøden!

Adam Oehlenschläger 1779-1850

Christoph Ernst Friedrich Weyse, 1774-1842